

Ірына Зігмундаўна ДЗЕРНАКОЎСКАЯ нарадзілася ў Новым Двары, а большую частку жыцця правяла ў Пяцеўшчыне. Тут выйшла замуж, тут нарадзіла дзяцей, тут працуе культурна-работнікам. Спачатку загадала бібліятэкай, а дзесяць гадоў таму стала гаспадыняй комплекснай установы — клуб-бібліятэкі.

— Клопатаў адразу прыбавілася, — успамінае Ірына Зігмундаўна. — Калі раней працавала ў асноўным днём, то цяпер — з раніцы да пазна...

Бібліятэчны фонд складае каля 6000 кніг. Карыстаюцца гэтым багаццем тры сотні чытачоў. Асабліва людна ў культустанове летам, калі ў вёску прыязджаюць адпуднікі і гарадскія дзеці на канікулы. Зрэшты, прыязджаюць не толькі ў Пяцеўшчыну, а і ў другія вёскі — Вербнікі, Вішнёўку, Чарналескі, Лозкі, якія ўсе ўваходзяць у зону абслугоўвання культустановы. І ўсім наведвальнікам знаходзіцца заняткаў па душы. Дзеці малодшых класаў ахвотна наведваюць гурток "Доктар кнігі", старшакласнікі — аматарскае аб'яднанне са спартыўным ухілам "Чэмпіён", дзе асвойваюць навікі гульні ў настольны тэніс, удзельнічаюць у спаборніцтвах. Дарослыя ў вольны час збіраюцца ў клубе цікаўных "Арганаўт". Вярхоўніц у ім мясцовы эрудыт, бібліятэкар па прафесіі, Наталля Дамітрыева. Ёсць у клубе і гурток мастацкай самадзейнасці. Яго аснову складаюць школьнікі, але нямала і дарослых. Пры іх удзеле праходзяць святы вёсак, навагоднія "агеньчыкі" і ранішнікі, іншыя мерапрыемствы.

Акрамя штатнай работы Ірына Зігмундаўна шмат часу аддае грамадскай. У прыватнасці, з'яўляецца старастам вёскі.

— І не падазравала, што грамадская пасада не менш клопатная, чым асноўная, — прызнаецца Дзернакоўская. — Пацяклі водаразборныя калонкі — людзі бягуць да мяне: "Разбярыся, Зігмундаўна!". Святло ў дамах патухне — патрабуюць: звані энергетыкам. Вось зараз даводзіцца разам з сельвыканкамам вырашаць пытанне водазабеспячэння чатырох сям'яў, што жывуць у бы-

лой школе, перабсталяванай пад жыллё. У гэтых сям'ях ёсць малыя дзеці, якія патрабуюць вялікіх клопатаў. А бліжэйшая калонка не працуе...

Стараста аб'явіла сапраўдную вайну антысанітарыі і безгаспадарчасці. Яна пільна сочыць за тым, каб вуліцы былі чыстыя, падвор'і і прылягаючыя тэрыторыі абкошаны і г.д. У гэтай сувязі нават жарт па вёсцы ходзіць, які выляецца з вуснаў Ірыны: "Будзеш есці салату з крапівы". Неякшла

яна ў бібліятэку, па дарозе заходзіла на тья сядзібы, дзе расло шмат пустазелля, папярэджала гаспадароў, каб скасілі і вывезлі яго.

Вяртаючыся вечарам дадому, правярыла, як людзі адрагавалі. Усюды непатрэбная зеляніна была падкошана і звезена, акрамя аднаго падвор'я. Ірына Зігмундаўна тады і сказала гаспадару: "Калі да цямяна не скосіш, на вачэру будзеш есці салату з крапівы". Скеміў гаспадар і ў той жа вечар прыбраўся як след. А жарт у народзе прыжыўся.

— Звычай да чысціні, парадку ўка-

раніць не так проста, — уздыхае стараста. — Таму, калі разам з дэпутатамі абходзім вуліцы і падвор'і, даводзіцца і прадпісанні вылісваць. А гэта не ўсім падабаецца. Ды нічога, церпім. Не дарэмна ў Бібліі сказана: гора вам, калі ўсе гавораць пра вас добрае.

Дзернакоўская — чалавек набожны. Дзякуючы яе намаганням, створана праваслаўная абшчына. Доля яе духоўнай працы ёсць і ў тым, што ў Крупіцы з'явіўся царкоўны прыход, хор вернікаў, адкрыта нядзельная царкоўная школа. У гэтай школе, якую наведваюць каля 70 хлопчыкаў і дзяўчынак, Ірына Зігмундаўна ставіць разам з дзецьмі спектаклі, розныя сцэнікі, выступаючы ў ролі рэжысёра. А ў цяперашні час збірае сродкі на выбар і ўстаноўку ў Пяцеўшчыне крыжа-абярга.

...Калі пачалася падрыхтоўка да выбараў у мясцовыя Саветы, па заданню сельвыканкама Дзернакоўская пайшла, як гаворыцца, людзі. Расказвала вяскоўцам ао даце і працэдурі выбараў, прапапоўвала вылучаць свае кандыдатуры ў дэпутаты.

— Вось цябе і вылучым, Зігмундаўна! Ты ж, як стараста, усе нашы праблемы ведаеш. І, як дэпутацкую уладу атрымаеш, лягчай іх будзе вырашыць.

Слова народа — закон! Прозвішча Дзернакоўскай адным з першых з'явілася ў спісу кандыдатаў у дэпутаты Крупіцкага сельскага савета. Гэта — прыкмета бязумоўнага даверу ёй сельскіх жыхароў.

Іван СУРМАН.